

1. _____ אלח'טיב

2. _____ אלח'טיב

3. המוקד להגנת הפרט

ע"י ב"כ עוה"ד גיל גן-מור ואח'

רח' אבו עוביידה 4, ירושלים

טל: 6283555, פקס: 6276317

העותרים

נ ג ד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים, ירושלים

המשיב

תצהיר תשובה מטעם המשיב

בהתאם לצו-על-תנאי שיצא מלפני בית המשפט הנכבד מתכבד המשיב להגיש תצהיר תשובה מטעמו, כדלקמן:

1. אני מכהן בתפקיד רע"ן אג"מ במינהל האזרחי. העובדות נשוא העתירה ידועות לי מתוקף תפקידי, ואני עושה תצהירי זה בשם המשיב.

2. אני מצהיר כי העובדות האמורות בתצהיר זה הינן אמת למיטב ידיעתי ואמונותי.

רקע:

3. עניינה של העתירה בבקשת העותר מסי 1, תושב השטחים, כי תאושר כניסתו לישראל לצורך קיומה של בדיקה רפואית הנדרשת לשם קידומה של תביעת נזיקין שהוגשה על ידו כנגד מדינת ישראל.

4. בתגובתו המקדמית לעתירה הודיע המשיב לבית המשפט הנכבד כי ההתנגדות להתרת כניסתו של העותר לתחומי מדינת ישראל, יסודה בשיקולים ביטחוניים והיא מבוססת על ההערכה המקצועית כי כניסתו של העותר לישראל עלולה לסכן את ביטחון הציבור.
- עם זאת, הודיע המשיב, כי נוכח טעמיה של בקשת העותר, הוחלט להתיר את כניסתו החד פעמית של העותר לישראל, ובלבד שבכל משך שהותו של העותר בישראל הוא ילווה על ידי חברת אבטחה אשר תמומן על ידו ואשר תאושר ותתודרך על ידי גורמי הביטחון.
5. במהלך הדיון שהתקיים בעתירה הציע בית המשפט הנכבד כי המשיב יישא במחצית מעלות אבטחת כניסתו של העותר לישראל. בכתב התשובה שהוגש מטעמו של המשיב ביום 3.5.05 הודיע המשיב כי לפני משורת הדין, בהתחשב בנסיבות העניין, תוך עמידה על טענותיו העקרוניות ומבלי שהסכמתו תיחשב לתקדים, יסכים הוא לפעול בהתאם להצעת בית המשפט הנכבד ולשאת במחצית עלות אבטחת כניסת העותר לישראל, נשוא העתירה. המשיב טען כי נוכח הסכמתו זו לפעול בהתאם לעצת בית המשפט הנכבד, העתירה התייתרה ודינה עתה להימחק על הסף.
6. ואולם, העותרים החליטו שלא להיענות להצעת בית המשפט הנכבד, סירבו לשאת ולו במחצית עלות אבטחת כניסתו של העותר לישראל, ודרשו כי המשיבים יגישו תצהיר תשובה מפורט וכי העתירה תיקבע לדיון המשך.
7. לפיכך, יבקשו עתה המשיבים לפרט בדבר עמדתם ביחס לטענה שלפיה על המדינה לשאת בעלות אבטחתו של העותר המבקש להיכנס לישראל לצורך הליכים משפטיים המנוהלים על ידו, ואשר נוכח הסיכון הנשקף ממנו לביטחון המדינה ולשלום הציבור, כעולה ממידע מודיעיני הקיים בעניינו, מותרת כניסתו רק בלווי של חברת אבטחה.
8. עמדת המשיב, בקליפת אגוז, הינה כי ההחלטה להתיר את כניסת העותר לישראל באבטחה ובליווי, אף שאין לו כל זכות לכך ואף שנשקף ממנו סיכון לביטחון המדינה ולשלום הציבור, ואשר התקבלה אך בכדי לאפשר לעותר לנהל את ההליך המשפטי, הינה סבירה ומידתית. בסיטואציה רגילה היתה בקשת העותר להיכנס לישראל, מסורבת, ואך בכדי שתיתן לו האפשרות למצות את תביעתו הוחלט במקרה דנן לאפשר לו להיכנס לישראל באבטחה וליווי.
- מן האמור לעיל עולה כי ההחלטה שלא לאשר את כניסת העותר לישראל בלא אבטחה לא נועדה להציב חסם לתביעתו. נהפוך הוא, אך בגלל שהכניסה לישראל נדרשה לשם ניהולו של הליך משפטי, אושרה הכניסה, באבטחה. ואולם, בעלות האבטחה, אבטחה הנובעת מהסיכון הנשקף מן העותר לביטחון המדינה, איננה צריכה, ככלל, המדינה לשאת.

המשיבים יפרטו את הטעמים הרבים שבעטיים אין מקום לקבוע כי המדינה תשא, בשלב זה, ובטרם הוכרעה תביעתו, בעלות אבטחתו של העותר. מכל מקום, עמדתם של המשיבים היא כי דין העתירה להידחות אף בגין קיומו של סעד חלופי, שכן הערכאה בה ראו כי תתברר השאלה, באם המדובר במקרה חריג בו יש להורות למדינה לשאת בעלות האבטחה והליווי, הינה הערכאה הדיונית, שלה כלים עדיפים על הכלים העומדים לרשותו של בית המשפט הנכבד לבירור שאלה כגון דא.

בקשת העותר להיכנס לישראל:

9. כידוע, היתר יציאה מן האזורים שבשליטת הרשות הפלסטינית לישראל נדרש מפאת כך שאזור יו"ש הוכרז כ"שטח סגור" בצווים בדבר סגירת האזור.
10. לפיכך, לצורך הכניסה לישראל חייב תושב האזור בקבלת היתר יציאה פרטני מהאזור, הניתן מאת מפקד כוחות צה"ל באזור, או מי שהוסמך לכך מטעמו.
- במקביל, בצו הכניסה לישראל (פטור תושבי יהודה ושומרון, רצועת עזה וצפון-סיני, ומרחב שלמה ורמת-הגולן), התשכ"ח-1968, נקבע כי תושב האזור היוצא את האזור מכוח היתר שניתן על ידי מפקד כוחות צה"ל באזור יהיה פטור מהוראות חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בדבר אשרה או רשיון לישיבת מעבר או ביקור בישראל.
11. מאז ראשית העימות המזוין בין ישראל לרשות הפלסטינית ועקב המצב הביטחוני הקשה, כניסת פלסטינים לישראל הינה במשורה, וכאשר קיים אינטרס מיוחד המצדיק זאת.
- נתון מרכזי שהמפקד הצבאי מתחשב בו לעניין בקשה של תושב האזור להיכנס לישראל, הינו, קיומו של חשד כי הכניסה לישראל עלולה להיות מנוצלת לצורך פגיעה בביטחון המדינה.
12. העותר מבקש כי תותר כניסתו לישראל לצורכי בדיקה רפואית הנדרשת לשם קידום התביעה שהגיש כנגד מדינת ישראל.
13. גורמי הביטחון התנגדו תחילה להתרת כניסתו של העותר לישראל, וזאת על בסיס הערכתם המקצועית, כי כניסתו של העותר לישראל עלולה לסכן את ביטחון המדינה ושלום הציבור. עמדת גורמי הביטחון מבוססת על מידע מודיעיני חסוי, המצביע על קשרים של העותר עם פעילי טרור.
14. עם זאת, וכפי שפורט לעיל, לאחר שאיזן המשיב בין החשש מהסיכון שינבע מכניסת העותר לישראל לבין הרצון שלא לפגוע בהליך המשפטי המנוהל על ידי העותר, הוחלט

להתיר את כניסתו זו של העותר לישראל, ובלבד שבכל משך השהות בישראל ילווה העותר על ידי חברת אבטחה.

ליווי מנועי כניסה לישראל:

15. נוכח מספר המקרים הרב בהם התעוררה סוגיית כניסתם לישראל של פלסטינים שהיו מנועי כניסה לישראל מטעמים ביטחוניים, ונוכח עמדת גורמי הביטחון כי במקרים מסוימים תותר כניסתם של אלה, ובלבד שבכל משך שהותם בישראל יהיו הם מלווים, כפי שהוצע על ידי המשיב אף בעתירה דנן, הובא הנושא לפתחו של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ).

לאחר בחינת הסוגיה כולה, ובהתחשב בכך שליוויים של מנועי כניסה לישראל בעת שהייתם בישראל איננו חלק מהמשימות הרבות המוטלות על המשטרה, ואף בהתחשב בכך שבמגבלות משאביה של המשטרה, ובעומס הרב של המטלות המונחות על כתפיה, **במיוחד בימים אלה**, אין המשטרה ערוכה לבצע אף מטלה זו של ליווי מנועי כניסה לישראל, הוחלט כי בכל הנוגע לפלסטינים הנדרשים להיכנס לישראל לצרכי טיפול בתביעות משפטיות שהגישו, בדיקות רפואיות הכרוכות בהליכים משפטיים וכד', ואשר קיימת מניעה ביטחונית לעניין שהותם בישראל ללא ליווי – ייעשה ליוויים על ידי מאבטחים המועסקים על ידי חברות אבטחה פרטיות.

כן נקבע כי במימון האבטחה ישא הגורם שהוא היוזם של הכניסה לישראל. כך, התושב הפלסטיני המבקש להיכנס לישראל יידרש לשאת במימון המאבטחים מקום בו מתבקשת הכניסה לישראל ביוזמתו. מנגד, במידה והצד השני להליך המשפטי יזום את הכניסה לישראל (למשל לשם בדיקה רפואית על ידי רופא מומחה מטעם אותו צד), ישא אותו הצד בעלויות האבטחה.

16. בהתאם לסיכום זה גובשה על ידי משטרת ישראל טיוטת נוהל ליווי מנועי כניסה לישראל, בו מפורטות אף הדרישות בהן יידרשו חברות האבטחה לעמוד, והפעולות אותן יידרשו המאבטחים המלווים לנקוט לשם מניעת הסיכון הנובע מכניסת אותו פלסטיני לישראל. יודגש, כי המדובר בשלב זה בטיטוט נוהל המצויה בשלבי גיבוש סופיים ולא בנוהל סופי.

17. המשיב יטען כי עמדתו שלפיה יחויב העותר, אשר מכניסתו לישראל נשקף סיכון לביטחון המדינה ולשלום הציבור, בליווי מאבטחים, הינה עמדה ראויה וסבירה. המשיב החליט להתיר את כניסת העותר לישראל על אף הסיכון הנשקף ממנו כעולה ממידע מודיעיני הקיים בעניינו, וזאת נוכח הנסיבות המיוחדות בעטיין מתבקשת הכניסה לישראל. לפיכך, בדרישת המשיב כי העותר ילווה על ידי מאבטחים בעת כניסתו לישראל לא נפל פגם.

18. ויודגש, ההחלטה להתיר את כניסתו של העותר לישראל התקבלה אך ורק נוכח העובדה כי כניסתו של העותר לישראל נדרשת לשם ניהולו של הליך משפטי. לולא היה העותר נדרש

להיכנס לישראל לשם קידום תביעתו המשפטית, לא היתה מותרת כניסתו, נוכח הסיכון הנשקף ממנו לביטחון המדינה ולשלום הציבור.

המשיב ביקש לנקוט בצעד מיוחד, ובשל כך ועל מנת שלא להקשות על אפשרות ניהול ההליך המשפטי, הוחלט לבסוף לאשר כניסתו ובלבד שבכל משך שהותו בישראל ילווה הוא על ידי חברת אבטחה. לטעמו של המשיב המדובר בהחלטה סבירה ומידתית, שאיננה מצדיקה התערבותו של בית המשפט הנכבד בה.

מימון הוצאות האבטחה:

19. דין טענת העותרים ולפיה אין מקום לחיוב העותר במימון הליווי, להידחות.
20. ראשית, ככלל קבע בית המשפט הנכבד לא פעם, כי לזרים שאינם אזרחים ישראלים, או בעלי רישיון ישיבה בישראל, לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, ושאינם זכאים לעלות לפי חוק השבות, התשי" - 1950, אין כל זכות שבדין להיכנס לתחומי מדינת ישראל. כך נקבע ביחס לנתינים זרים בכלל, והדברים נקבעו אף ביתר שאת ביחס לתושבי האזור, ובמיוחד למו האירועים הביטחוניים אשר פרצו בספטמבר 2000.
21. לענין זה ר' גם פסק דינו של בית המשפט הנכבד בבג"צ 7277/94 פלוני נ' המושל הצבאי לחבל עזה, תקדין-עליון, כרך (2)95, 889, שם עתרו תושבים מרצועת עזה בבקשה לקבלת היתר יציאה לישראל, ובו נקבע כדלקמן:

"לאיש מן העותרים אין זכות קנויה להיכנס לישראל כדי לעבוד בה. ההחלטה אם להתיר כניסתם לישראל, לצרכי עבודה או לצורך אחר כלשהו, נתונה לשיקול דעתו של המשיב..."

22. בענייננו, ונוכח טעמיה של בקשת העותר החליט המשיב להתיר את כניסת העותר לישראל. זאת, למרות המידע המודיעיני הקיים בעניינו וחששו של המשיב מהסיכון שבכניסת העותר לישראל. עם זאת, ובהתחשב בכך שלעותר אין כל זכות להיכנס לישראל, הרי ברי כי לא נפל כל פגם בחיוב העותר להיות מלווה במאבטחים בעת שהותו בישראל, ולשאת בעלותם של מאבטחים אלה.
23. שנית, העותר כלל לא הוכיח מדוע חיונית כניסתו לישראל, למרות הסיכון הנשקף ממנה לביטחון המדינה ולשלום הציבור. אמנם מבקש העותר להיבדק על ידי רופא לשם קידום תביעת הנזיקין שהגיש, אולם ייתכן וניתן לבצע בדיקה זו, על ידי רופא ישראלי, באיו"ש, ולחילופין במתי"ק או בנקודת המעבר שבין איו"ש לישראל.

נראה כי יש מקום לדרוש מהעותר המבקש לחייב את המדינה לאפשר בנייתו לישראל ולממן התצאות הנובעות מכניסה זו, להראות לכל הפחות מדוע אין הבדיקה המבוקשת יכולה להתקיים על ידי רופא ישראלי, בתחום אינ"ש. שהרי בדיקת העותר על ידי רופא ישראלי באינ"ש תוכל להיות חלופה הולמת וראויה שתייתר את הצורך בכניסה לישראל. לטעמם של המשיבים רק לאחר שיוכיח העותר כי לא ניתן לקיים את הבדיקה המבוקשת על ידו שלא בתחומי ישראל, יהיה מקום להמשיך ולבחון את בקשתו שלא לשאת בעלות האבטחה.

מובן, כי עתה, כאשר לא הבהיר העותר פרטים אלה, טרם בשלה העת להחלטה בדבר חיוב המדינה לשאת בעלות אבטחתו של העותר.

24. שלישית, מן החומר המודיעיני הקיים בעניינו של העותר עולה כי דברי ב"כ העותרים בעת הדיון שהתקיים בעתירה, ביחס למצבם הכלכלי אינם מדויקים. המשיב יבקש להציג את המידע החסוי הקיים בעניין זה בדלתיים סגורות ובמעמד צד אחד.

המשיב יטען כי העותר אשר טוען כי אין בידו את הסכום הדרוש למימון אבטחתו בעת שהותו בישראל, לוקה בחוסר ניקיון כפיים, שכן כעולה ממידע מודיעיני הקיים בעניינו טענותיו ביחס למצבו הכלכלי אינן מדויקות, וזאת בלשון המעטה.

25. רביעית, כל הליך משפטי טומן בחובו עלויות מסוימות. בעל דין היוזם הליך משפטי נדרש לשאת בעלויות שונות. כך נעזרים מרבית בעלי הדין בעורך דין המייצג אותם בהליך. כך ישנן עלויות עבור חוות דעת של מומחים, וכך ישנן עלויות נוספות. בעל דין נדרש לשלם עבור צילום כתבי טענות, עבור נסיעות לבית המשפט, ותובע נדרש לשלם אגרה. ככלל, זכאי בסוף ההליך הצד שעמדתו התקבלה, להחזר הוצאותיו. אולם, בשלב הראשון, נושא כל צד בהוצאותיו.

כך אף לעניין עלות אבטחת שהיית העותר בישראל. כפי שהעותר איננו דורש כי המשיב ישא בעלות בבדיקתו הצפויה על ידי רופא מטעמו, או בעלות נסיעתו לבית המשפט או בבדיקה הרפואית, כך אין מקום כי המשיב ישא בעלות האבטחה לשם קיום הבדיקה הרפואית שהעותר יוזם.

המשיב סבור כי דומה דרישתו של העותר לדרישת אדם המתגורר בחו"ל, המבקש להגיש תביעה בבית משפט בישראל, כי המדינה תישא בעלות טיסתו לארץ. עלות אבטחתו של העותר, הינה רק אחת מהעלויות בהן נדרש הוא לשאת לשם הטיפול בהליכים המשפטיים, וכפי שכל בעל דין נדרש לשאת בהוצאותיו בטרם הוכרע ההליך, נדרש אף העותר לשאת בהוצאותיו, וזאת בגין הסיכון הביטחוני הנשקף ממנו.

26. חמישית, במידה ויזכה העותר בהליך המשפטי אותו הוא מנהל יוכל הוא לתבוע את הוצאות האבטחה בהן נדרש הוא לשאת כחלק מהוצאות ההליך, ויש להניח כי יקבלן

במסגרת ההחלטה השיפוטית שתינתן. כך אף ינהגו אחרים שכניסתם לישראל לצורך ניהול הליך משפטי תאושר רק בליווי, וזאת, גם במקרים בהם המדינה איננה צד להליך המשפטי אותו הם מנהלים.

הדברים נכונים במיוחד, בהתחשב בכך שבמקרים רבים מבוקשת הכניסה לישראל לצורך הליך משפטי בו המדינה כלל אינה מעורבת. כך בהליכים הנוגעים לתאונות דרכים וכך אף בהליכים אחרים. והרי מובן כי אין לחייב את המדינה לשאת בעלות האבטחה גם במקרים אלה.

המשיבים סבורים כי אין כל מקום להפוך את סדר הדברים הרגיל בענייננו. עלות אבטחתו של העותר הינה אחת מהוצאות המשפט. לו נתקבל תביעת העותר על ידי בית המשפט הדין בתביעתו, יוכל הוא לתבוע את הוצאותיו ובמסגרת זו יש להניח כי יזכה אף להחזר הוצאות האבטחה. מכל מקום, לעת הזו אין מקום להפוך את סדר הדברים הרגיל ולחייב את המדינה לשאת בחלק מהוצאות משפטו של העותר, **כבר בשלב הנוכחי.**

27. **שישית,** כפי שפירט המשיב בתגובתו המקדמית, הפתרון המוצע אף אושר זה מכבר על ידי בית המשפט הנכבד במסגרת עתירה דומה בה ביקש פלסטיני שהיה בעניינו מידע מודיעיני, להיכנס לישראל. בית המשפט הנכבד אשר דן בעתירה שהוגשה בבג"צ 1899/03 **קאסם ג'בר נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש**, קבע בהחלטתו, כדלקמן:

"בהמלצתנו, הסכים המשיב לכניסה חד פעמית של העותר למגישה עם הרופא. הוא ילווה על ידי איש אבטחה המקובל על המשיב, אשר בשכרו יישא העותר. העותר מקבל הצעה זו, תוך שיבחן אם יממשה. על יסוד זאת, העתירה נדחית."

מש/1 (מצורף פסק הדין בבג"צ 1899/03 ומסומן מש/1).

הדברים שנקבעו בבג"צ 1899/03 שלעיל יפים אף לענייננו ומן הראוי ליישם אף בעניינינו של העותר פתרון אשר אושר כבר על ידי בית המשפט הנכבד,

28. **שביעית,** המשיבים יטענו כי יש להפריד בין בחינת סבירות החלטת המשיב שלא להתיר את כניסת העותר לישראל, אלא באבטחה ובליווי בעת שהותו בישראל, סוגיה המתונה לסמכותו של בית המשפט הנכבד בשבתו כבג"צ, לבין שאלת המימון אשר הינה שאלה נפרדת ואשר מקומה הטבעי הוא בפני הערכאה הדיונית.

29. גם אם יש מקום למקרים חריגים בהם יידרש הנתבע בתביעת הניזקין לשאת במימון האבטחה, כבר בשלב מוקדם של ההליך המשפטי ובטרם הוכרעה התביעה והוחלט על תשלום הוצאות, הרי **שמן הראוי הוא כי יכריע בכך בית המשפט הדין בתביעה.**

30 ייתכן וישנם מקרים בהם על מנת שלא תסוכל התביעה מחמת חוסר באמצעים למימון האבטחה, ראוי כי אמנם ישא הגורם הנתבע בעלויות הנובעות מן הצורך באבטחה עוד בטרם הוכרעה התביעה. ואולם, הערכאה הדיונית הדנה בתביעה מהווה את המסגרת הראויה לבירור שאלה זו.

31 עמדה זו של המשיב נובעת ממספר טעמים. כך, בית המשפט הדן בתביעה יכול לברר את השאלות העובדתיות הנוגעות לבקשה שלא לשאת בעלות האבטחה. בית המשפט הדן בתביעה יכול לבקש מהתובע להציג ראיות להוכחת טענתו כי אין בידו האמצעים לשאת בעלות האבטחה, הערכאה הדיונית יכולה לאפשר, במידת הצורך, אף חקירת המצהירים בעניין זה, והחלטתה בעניין זה תתקבל על סמך כלל הראיות הרלוונטיות. לבית המשפט הנכבד, לעומת זאת, אין את הכלים במסגרת בירורה של עתירה לבג"צ, לקבוע האם אמנם התובע חסר את האמצעים לשאת בעלות האבטחה אם לאו.

32 בנוסף, אך טבעי הוא כי בית המשפט הדן בתביעה והמצוי בפרטי התיק יכריע אף בשאלת הגורם אשר ישא בעלות האבטחה. בית המשפט הדן בתביעה יכול לקבוע האם הצורך בכניסה לישראל הינו צורך חיוני. האם הבדיקה אותה מבקש התובע לבצע, אמנם חיונית, והאם אין כל דרך לבצעה שלא בשטח ישראל. אף שאלות אלו אינן שאלות היכולות להתברר על ידי בית המשפט הנכבד במסגרת בירורה של עתירה לבג"צ והאכסניה הטבעית עבורן הינה הערכאה הדיונית. הערכאה הדיונית, שהיא המצויה בפרטי התיק, תוכל להכריע, הכרעה מאזנת בשים לב – כמתבקש – לנסיבות הקונקרטיות של כל תיק ותיק.

33 כמו כן, הערכאה הדיונית דנה ממילא בבקשות לפטור מאגרה ובבקשות לפטור מערבון, שאף לשם הכרעה בהן נדרשת בחינת יכולותיו הכלכליות של התובע. ויועז, כי בעניינו של העותר נדחתה בקשתו לפטור מערבון משבית המשפט לא השתכנע כי אין לתובע אמצעים כלכליים של ממש. המשיבים יטענו, כי מן הראוי כי שאלה זו של מימון עלות האבטחה, שלפחות פנים מסוימים בה דומים לאלו הנבחנים במסגרת בקשה לפטור מאגרה או מערבון, תיבחן אף היא על ידי הערכאה הדיונית הדנה בהליך המשפטי.

34 נוכח טעמים אלה יטענו המשיבים כי במקרים בהם סבור התובע כי הינו חסר אמצעים וכי בשל כך יש להטיל עלות אבטחתו בעת שהותו בישראל, על הנתבע, עליו להגיש בקשה מתאימה לערכאה הדיונית בה מתבררת תביעתו, ובמקרים החריגים המתאימים, תוכל ערכאה זו לקבוע כי הנתבע ישא בעלות האבטחה. מובן, כי במקרים בהם ייקבע כי הנתבע ישא בעלות האבטחה, ובסופו של יום תידחה התביעה, יהיה הנתבע רשאי לדרוש כי התובע ישא בהוצאות אלו.

35 לפיכך, סבורים המשיבים, כי דין העתירה להידחות אף בגין קיומו של סעד חלופי, כמפורט לעיל.

36. מכלל האמור לעיל עולה כי גישת המשיבים שתוארה לעיל הינה סבירה ומידתית. המשיבים ביקשו שלא לפגוע באפשרות ניהול ההליך המשפטי בישראל על ידי העותר. בשל כך הוחלט להתיר את כניסתו לישראל באבטחה, וזאת על אף הסיכון הנשקף מן העותר לביטחון המדינה ולשלום הציבור.
37. ויובהר, כי בסיטואציה רגילה היתה בקשת העותר להיכנס לישראל, מסורבת, ואך בכדי שתיתן לו האפשרות למצות את תביעתו הוחלט במקרה דנן לאפשר לו להיכנס לישראל באבטחה וליווי.
38. מן האמור לעיל עולה כי ההחלטה שלא לאשר את כניסת העותר לישראל בלא אבטחה לא נועדה להציב חסם לתביעתו. נהפוך הוא, אך בגלל שהכניסה לישראל נדרשה לשם ניהולו של הליך משפטי, אושרה הכניסה, באבטחה. ואולם, בעלות האבטחה, אבטחה הנובעת מהסיכון הנשקף מן העותר לביטחון המדינה, איננה צריכה ככלל המדינה לשאת.
39. המשיבים פירטו את הטעמים הרבים שבעטיים אין מקום לקבוע כי המדינה תשא, בשלב זה, ובטרם הוכרעה תביעתו, בעלות אבטחתו של העותר. המשיבים אף פירטו מדוע לטעמם, הערכאה בה ראוי כי יתבררו המקרים החריגים, בהם לא יידרש תובע לשאת בהוצאות אבטחתו, הינה הערכאה הדיונית. כך אף בענייננו.
40. אשר על כן ונוכח כל שפורט לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

היום, י"ד חשוון תשס"ו

16 נובמבר 2005

איציק דרעי, סא"ל

רצ"ן אג"מ, המינהל האזרחי

אישור

אני הח"מ, _____, עו"ד, מאשר/ת בזה כי ביום _____ הופיע בפני _____ ת.ז. _____, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו דלעיל.